

3673 Eneste Beh. af Forst. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1877 til 31. Marts 1878. 3674

Telegrafledninger, og om vi ikke, hvis dette er Tilfældet, hellere maatte give Bevilling til Batterier og Materiel af den Bestaafenhed, end til at forsøge de bestaaende Ledninger og maaske paa den Maade kunde fritages for disse store Bekostninger. Jeg skal som sagt henstille, om den ærede Minister vil udtale sig nærmere derom. Jeg tror ikke, at dette Forslag, selv om det er nødvendigt at vedtage en Bevilling, i og for sig er betimeligt. Det var ønskeligt at vide, hvorledes Telegrafbestyrelsens Forhold er til den nye Opfindelse. Saa vidt jeg har hørt, er det ret velvilligt, men hvorvidt man er kommet til at vise denne Velvilje i Handling, veed jeg ikke; det har ikke sporede videre i Forslagene her paa Finantsloven. — Forslaget under Nr. 80 om et Laan til de stakkels fire Fiskere skal jeg virkelig ikke sjenke megen Omtale. Det forundrer mig, at det er et Spørgsmaal, der i Virkeligheden saaledes kan forfølge os fra den høje Regjerings og Landsthingets Side. Det er en ganske mærkelig Ting, at man er saa angst for at bevilge blot 2,000 Kr. til fire Fiskere til en større Fiskerbaad paa et Sted, hvor man tør have den sikreste Forventning om, at man ved denne Anskaffelse vil, uden at risikere Betsøbet, vinde en Erfaring, som man nu ikke kan vinde med Hensyn til Fiskeriforholdene der. Dersom man var lige saa angst ved at gjøre Udlaan, der ikke betales tilbage, og ved at give Understøttelser paa andre Samfundsomraader, som man her har viist sig at være overfor disse fire Fiskere paa Ellinge Lyng, saa tror jeg, at der vilde spares i hundredetusinder paa Finantsloven. — Det sidste Forslag, under Nr. 81, er kun en Redaktionsændring, afhængig af Forslaget til § 8 under Nr. 14 om de dansk-vestindiske Ders Bidrag til Statsforordninger. — Dermed har jeg gennemgaaet Forslagene.

Jeg beklager, at jeg paa Grund af de enkelte Bemærkninger, jeg har maattet gjøre for at bortfjerne Misforstaaelse fra adskillige Forslag, har maattet opholde Thinget saa længe, da Afsnittet jo er meget omfattende.

Scavenius: Paa Finantsudvalgets Mindretals Vegne skal jeg tillade mig at anbefale det høie Thing i alt Væsentligt at vedtage det Finantslovsforslag, som er blevet os tilbagesendt fra det andet Thing. I alt Væsentligt, siger jeg, thi der er 5 mindre Punkter, hvor Mindretallet har sluttet sig til Mjertallet; dem skal jeg omtale til Slutningen. Naar vi gjøre dette, gjøre vi det næ-

turligvis i den Formening, at vi ikke derigjennem søge at krænke den berettigede Indflydelse, som dette Thing bør have paa Finantsloven. En Ytring i denne Retning af den ærede Ordsfører giver mig Anledning til at komme lidt nærmere ind paa denne Side af Spørgsmaalet. — Naar man vil gennemse vor Grundlov og specielt dens Bestemmelser om Forholdet mellem de to Thing, da vil man neppe kunne komme til andet Resultat, end at de to Thing paa alle Lovgivningsmagtens Omraader, ogsaa i Finantsfager, ere ligeberettigede. Der er kun een Bestemmelse i Grundloven, som giver Folkethinget et vist Fortrin, nemlig den, der bestemmer, at Finantsloven først skal forelægges i dette Thing. Smidlertid gjøres der ved denne Bestemmelse ikke nogen formel Indskrænkning i Landsthingets fulde Ret til at behandle Finantsloven i samme Maal som Folkethinget og paa samme Maade som det, saaledes som Landstinget maatte finde for godt. At dette faktisk er saa, viser jo den nuværende Situation. Se vi hen til, hvorledes det andet Things Udvalg har behandlet Finantslovsforslaget, hvorledes Forslaget efter Udvalgets Indstilling er blevet endelig vedtaget i det andet Thing, tror jeg, man maa sige, at det andet Thing er gaaet ud fra den Forudsætning, at det er ligeberettiget med os til at kunne behandle Finantslovsforslaget. Naar man da nu vil spørge, om denne Bestemmelse i Grundloven ikke skulde have nogen Betydning, om den da virkelig skulde staa der som et tomt Ord, som en ren formel Bestemmelse, siger jeg Nei, det har ganske vist ikke været Meningen. Det har ganske sikkerligen været Meningen, den Gang Grundloven blev indført her i Landet, gjennem denne Bestemmelse at give Folkethinget en større Indflydelse paa Finantslovens Behandling end Landstinget, men da der ikke findes nogen supplerende Bestemmelse, som kunde forhindre det andet Thing, i samme Maal som vi, at tage Finantsloven under Behandling, følger deraf lige saa indlysende, at der ikke er Tale om, at Grundloven har givet os en juridisk Ret til en større Indflydelse paa Finantsloven. Men hvad er da Meningen? Meningen er, saavidt jeg er i Stand til at opfatte den, ganske simpelt den, at der ved denne Bestemmelse i Grundloven er givet Folkethinget en Mulighed for, gjennem den praktiske Udvikling af vort konstitutionelle Liv, at naae det Maal, at faae den virkelig overveende Indflydelse paa Finantsloven. For mit Vedkomme gjør det mig ondt, at Folkethinget, jeg tror paa Grund af den efter min Formening hazarde-